

PARAULES DE VIDA

Fortalesa, seguretat i constància

La idea dominant en la litúrgia del Pilar és la presència de Maria en l'Església i la fermesa que la seva intercessió i la seva devoció procura al poble de Déu.

De la mateixa manera que al llibre de l'Èxode (13,21-22) contemplem com una columna de foc acompanyava de nit al poble d'Israel peregrí en el desert, dirigint el seu itinerari, en la Mare de Déu veiem simbolitzada «la presència de Déu, una presència activa que guia al poble elegit a través dels perills de la ruta».

Es tracta d'una presència materna que es va afirmar i explicar al Concili Vaticà II, recollint la tradició viva de l'Església (LG 53.61.63). Per això podem dirigir-nos a Maria amb amor filial i demanar per a tots els membres de l'Església les gràcies necessàries en cada moment.

En els nostres temps, els catòlics necessitem sobretot donar testimoni públic de la nostra fe en Jesucrist amb aquella fortalesa que els Apòstols van mostrar davant les autoritats religioses d'Israel: «Cal obeir Déu abans que els homes» (Fets 5,29). Per això penso que cal demanar la gràcia de ser i formar una comunitat evangelitzada i evangelitzadora, reconciliada i reconciliadora. Amb l'Església demanem avui, doncs, al Pare Déu: «fortalesa en la fe, seguretat en l'esperança i constància en l'amor».

L'exhortació de l'apòstol Pere és vàlida encara avui per a nosaltres: «Si heu de sofrir pel fet de ser justos, feliços de vosaltres! No heu de témer l'altra gent ni heu de tremolar davant d'ells. Reconegeu en els vostres cors el Crist com a Senyor; estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tot hom qui us demani raó de la vostra esperança» (1Pe 3,14-15).

Però tot això ens demana una forta comunió eclesial i una gran confiança en l'acompanyament del Senyor i de la seva Mare Santíssima.

L'acompanyament el tenim assegurat, però la «comunió eclesial» l'hem d'anar construint entre tots i no podem baixar la guàrdia perquè ens juguem molt i tenim també l'encàrrec del propi Jesús: «He fet conèixer el teu nom als qui tu has pres del món i m'has donat..., jo els he confiat les paraules que tu m'has confiat. Ells les han acollides i han reconegut realment que jo he sortit de Tu, i han cregut que Tu m'has enviat».

Jo prego pels qui Tu m'has donat, perquè són teus. Pare sant, guarda'ls en el teu nom perquè siguin u com ho som nosaltres. No et demano que els treguis del món, sinó que els preservis del Maligne. Tal com Tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. *Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en Tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que Tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que Tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i Tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat» (Jo 17,6-23).*

Amb Maria, que és també la primera pedra de l'Església temple de Déu, al seu voltant, com els apòstols reunits el dia de Pentecosta, hem d'anar creixent com a poble de Déu.

Que la fe i l'esperança de la Mare de Déu ens doni nou alè en l'esforç per edificar el Regne de Déu a les nostres terres.

Rebeu cadascú la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Festa de Sant Faust llaurador i confessor, fill d'Alguaire

► Dimarts 14 d'octubre, el poble d'Alguaire celebra la festa de Sant Faust, llaurador i confessor. A les 7.30 de la tarda, Eucaristia en honor del Patró a l'església parroquial presidida pel rector Mn. Carles Martí i cantada per la Coral Nou Horitzó, amb benedicció i distribució del Pa beneït, cant dels goigs i veneració de la relíquia. És tradició que sant Faust llaurador i confessor va néixer a Alguaire en els inicis del segle VII. El seu cos incorrupte es conserva i venera en l'església de Bujanda, a la província d'Àlaba, on celebren també la seva festa.

Les religioses amb el nou pastor de la diòcesi

► Les 16 congregacions femenines que hi ha a la diòcesi, van fer-se presents en l'Eucaristia de presa de possessió del nou bisbe de Lleida Joan Piris. Al finalitzar la celebració van donar-li personalment la benvinguda i li manifestaren el seu afecte i fins i tot algunes d'elles (religioses del Salvador del col·legi Mater Salvatoris, Germanetes dels Pobres i Carmelites Missioneres del P. Palau) es van fotografiar amb el bisbe Joan.

El bisbe Joan Piris confirma tots els càrrecs diocesans

En un acte celebrat el 25 de setembre a la Sala de Reunions del Palau Episcopal de Lleida, amb la lectura del corresponent decret episcopal, el bisbe Joan Piris ha confirmat tots els càrrecs diocesans.

Així el Sr. Bisbe ha confirmat a Mn. Joan R. Ezquerra, vicari general de la diòcesi; Mn. Josep Antoni Jové, vicari de Pastoral i Mn. Josep A. Ginestà, vicari d'Economia. Els tres vicaris episcopals feren el jurament del seu càrrec davant Mons. Piris.

El decret confirma també en les seves funcions al Consell de Govern, in-

tegrat en el mateix a Mn. Antoni Agellet, vicari judicial de la diòcesi; al Consell Pastoral Diocesà i en tots els seus oficis, els membres de la Cúria Diocesana.

Han quedat també confirmats en els seus càrrecs, tots els delegats diocesans, directors de departaments i de secretariats amb llurs consiliaris.

El bisbe Joan Piris tingué paraules d'agraïment i reconeixement a tot el personal de la Cúria Diocesana i als delegats diocesans, pel seu treball i servei a la diòcesi de Lleida.

Càritas de Lleida dóna suport als damnificats pels huracans de la regió del Carib

► Càritas diocesana fa una crida a la col·laboració amb Càritas Cuba, Haití i República Dominicana i convida a tots els diocesans i a totes les persones de bona voluntat, a la solidaritat amb els milers de damnificats d'aquests països a causa dels huracans «Fay», «Gustav», «Hanna» i «Ike».

Podeu fer la vostra aportació al c/c de «La Caixa»:

2100-0508-08-0200028643 (emergència CARIB).

Més informació, tel. 973 283 081, www.bisbatlleida.org i www.caritas.es.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-9)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: «Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.»

► Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula Vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a Aquell que em dóna forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataran. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convida a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa i li digué: "Company, ¿com és que has entrat sense vestit de festa?" Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: "Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents." Els convidats són molts, però no tants els elegits.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Aquel día, el Señor de los ejércitos preparará para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos, un festín de vinos de solera; manjares enjundiosos, vinos generosos. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el paño que tapa a todas las naciones.

Aniquilará la muerte para siempre. El Señor Dios enjugará las lágrimas de todos los rostros, y el oprobio de su pueblo lo alejará de todo el país. —Lo ha dicho el Señor—.

Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios, de quien esperábamos que nos salvara; celebremos y gocemos con su salvación. La mano del Señor se posará sobre este monte.»

► Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitare en la casa del Señor / por años sin término. R.

Sant Pau. Pintura de Velázquez. Museu Nacional d'Art de Catalunya. Barcelona

► Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos: Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy entrenado para todo y en todo: la hartura y el hambre, la abundancia y la privación. Todo lo puedo en Aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mi tribulación.

En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su espléndida riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

► Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, de nuevo tomó Jesús la palabra y habló en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «El Reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo. Mandó criados para que avisaran a los convidados a la boda, pero no quisieron ir. Volvió a mandar criados, encargándoles que les dijeran: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas, y todo está a punto. Venid a la boda." Los convidados no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios; los demás echaron mano a los criados y los maltrataron hasta matarlos. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos, y a todos los que encontréis, convidadlos a la boda." Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales. Cuando el rey entró a saludar a los comensales, reparó en uno que no llevaba traje de fiesta y le dijo: "Amigo, ¿cómo has entrado aquí sin vestirse de fiesta?" El otro no abrió la boca. Entonces el rey dijo a los camareros: "Atadlo de pies y manos y arrojadlo fuera, a las tinieblas. Allí será el llanto y el rechinar de dientes." Porque muchos son los llamados y pocos los escogidos.»

COMENTARI

El convit

I si el vestit fos la confessió de fe que ens proposa el profeta Isaïes? Saber-nos convidats al banquet. Anar-hi amb joia i agraïment, sabent que no hem estat cridats pels propis mèrits (la bondat i la dolenteria conviuen plegades al propi cor). I un cop dins la sala, confessar el nostre Déu: *aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que el Senyor ens hagi salvat.* Perquè haver estat convidats és això, haver rebut la gràcia de la salvació.

I quan ens sabem salvats, febles i tanmateix salvats, podem cantar amb el salmista: *el Senyor és el meu pastor, no em manca res.* Canvia la

imatge del rei per la del pastor, la imatge del convit per la dels plats deliciosos. Amb tot, en la vida no tot són camins segurs. Hi ha també els barrancs tenebrosos, les valls d'ombres de mort, com vol l'hebreu. Però també allí hi és Ell, hi ha un Tu que ens hi acompanya. I és que el salm està centrat en aquestes paraules: *Tu ets amb mi.*

Convidats al banquet de nocces, per gràcia, hi recobrem nova força per confessar el Déu que ens salva i caminar segurs a la Seva presència. L'eucaristia ens és penyora d'aquest convit. Ens el deixarem perdre?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / Sl 112 / Lc 11,29-32

■ **dimarts**: Ga 5,1-6 / Sl 118 / Lc 11,37-41 □ **dimecres**: Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30

■ **dijous**: Ef 1,1-10 / Sl 97 / Lc 11,47-54 ■ **divendres**: Ef 1,11-14 / Sl 32 / Lc 12,1-7

□ **dissabte**: 2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9 ■ **diumenge** vinent, XXIX durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Is 45,1-4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Per aplegar els fills de Déu dispersos

Jesús fa servir la imatge d'un banquet de casament per fer-nos entendre una mica allò que Déu vol sobre la vida present i sobre la vida eterna a la que ens encaminem (evangelí d'avui). La Sagrada Escripura parla sovint de la nostra relació amb Déu en forma de banquet de noces.

L'evangelí d'avui té dues parts: la primera tracta de la invitació al banquet, el refús dels convidats, la substitució per gent de qualsevol mena; la segona, pròpia de Mateu, es fixa en les condicions necessàries per a participar en aquest banquet.

Els qui refusen el convidat són el poble escollit, Israel, membres del qual no volen participar del banquet del Regne de Déu i rebutgen Jesucrist; en canvi, aquells que els servidors del rei trobaren a les cruïlles dels camins són els pagans que acollien la predicació de l'Evangelí.

La mort de Jesús va ser per salvar el poble d'Israel, però també, com diu l'evangelista sant Joan, «per aplegar els fills de

Déu dispersos» (Jn 11,52). Per aplegar tots els qui arreu del món creuen que Jesús és l'Enviat del Pare i que són estimats amb el mateix amor que el Pare estima Jesús. És d'aquests que Jesús havia dit: «Encara tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat, i també les he de guiar» (Jn 10,16).

La mort de Jesús té, doncs, un abast universal. Així ho expressa, com un anunci evangèlic, el rètol que Pilat féu posar a la creu: «Jesús, el nazarè, el rei dels jueus» (Jn 19,19). L'evangelista hi veu una proclamació universal. Aquest rètol era escrit en hebreu, en llatí i en grec. L'hebreu és la llengua sagrada de l'Escripura; el llatí, la llengua oficial a nivell civil a tot l'imperi romà; i el grec és la llengua dels intercanvis culturals i comercials. És, per tant, una proclamació a tots els pobles que Jesús és el rei de tota la humanitat.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

ENTREVISTA

ANNA XALABARDER

Animar els animadors

Arran de la seva participació en edicions anteriors de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia a Montserrat, l'Anna Xalabarder es va animar a ensenyar Nadales a un cor infantil, els dos darrers anys. El repertori litúrgic que ha après enguany el podrà donar a conèixer a les corals on canta per treballar-lo en el futur. La seva valoració és positiva, perquè li han permès conèixer persones que tenien en comú «l'estimació per la música i la voluntat de col·laborar, cadascuna segons les seves possibilitats, acompanyar dignament la celebració litúrgica i fomentar la participació dels fidels». Llicenciada en Història i diplomada en Gestió i Administració Pública, l'Anna presideix la Coral Baluern del Centre Moral Instructiu de Gràcia, canta a la Coral Mil·lènim i col·labora en les celebracions litúrgiques de la parròquia de la Immaculada Concepció de Barcelona. Els dies 25 i 26 d'octubre se celebra a Jesús (Baix Ebre) la XXVII Trobada General d'Animadors de Cant per a la Litúrgia.

Quina valoració fas de les Trobades?

Aquest és el tercer any que hi participo, i valoro molt positivament la professionalitat, l'alt nivell i l'afany didàctic dels seus directors musicals, com també l'organització i les facilitats que ens donen des del Monestir de Montserrat. Treballem repertori de cant en català per a la litúrgia i aprenem nocions de direcció que són molt útils per als animadors de cant. Tenim, a més, la facilitat de participar en la pregària i l'Eucaristia del Santuari de Montserrat. Enguany hem rebut formació específica sobre el cant vinculat a l'any litúrgic.

Per què és tan important el cant en la litúrgia?

El cant i la música en la litúrgia ens fan concentrar en allò que diem i volem expressar, ens situen en el temps litúrgic (Advent, Nadal, Quaresma, Pasqua...) i ens animen a ser més participants de la litúrgia i a tenir consciència de comunitat. A més, ajuden a atraure la participació dels joves i dels nens.

El cant litúrgic t'acosta més a Déu?

En el cant expressem a Déu la nostra adoració, les nostres peticions, el nostre agraïment, li demanem perdó... Com algú va dir, qui resa cantant, resa dues vegades. Per exemple, jo mateixa he redescobert enguany la profunditat i la importància del Parenostre o d'altres pregàries de la litúrgia quan he après a cantar-les amb la música del G. Odiló M. Planàs o del P. Gregori Estrada, monjos de Montserrat. Crec que va ser Beethoven qui afirmava que la música és el llenguatge de Déu... i jo afegiria que també de la pròpia ànima!

Oscar Bardají i Martín

ENVIADO AL MUNDO

Judío en tierra extraña

Nunca hubiera imaginado el joven Saúl (o «Saulo») por donde iba a transcurrir su vida. El caso es que, como «instrumento escogido», aun sin saberlo, se estuvo preparando a fondo para su misión.

Nació en Tarso de Cilicia, en el ángulo nordeste del Mediterráneo, ciudad que los sucesores de Alejandro el Magno, desde la cercana Antioquía, incorporaron eficazmente a la cultura griega. Por eso ni el griego de la calle ni el de la filosofía popular tenían secretos para él.

Luego los romanos, al acercarse la era cristiana, vieron en Tarso un trampolín único para la expansión del Imperio. Por ellos Saúl recibió el nombre de «Pablo» (*Paulus*, «pequeñito») y una ciudadanía que le permitía moverse con autoridad por toda la cuenca del Mediterráneo.

De sus padres aprendió el oficio de tejedor de tiendas para el desierto. Encontraba la materia prima (largos pelos de cabra) en los montes cercanos, pero la clientela en las ciudades donde se formaban las caravanas: por ejemplo, Damasco. Eso le ocasionaría algunos viajes, además de los que hizo al verdadero centro de su existencia: Jerusalén, centro neurálgico de la religión judía.

Como judío sabía que el Dios de Israel es el único Dios; sabía que los diez mandamientos constituyen la única moral válida, pero que Dios les había dado otra serie de prescripciones, que les permitían ser un pueblo distinto, el pueblo escogido, y no contaminarse con los demás.

De todos modos, vivía entre paganos, sin dejar de sorprenderse por sus aciertos y sus méritos.

Jordi Sánchez-Bosch

Beatificació dels pares de santa Teresa de l'Infant Jesús, venerables Lluís Martin i Cèlia Guérin

El proper dia 19 d'octubre tindrà lloc a Lisieux (França) la tan esperada i profetitzada beatificació dels pares de la Santa més gran dels temps moderns. El papa Benet XVI, el passat 3 de juliol, mitjançant un decret emès per la Congregació dels Sants, reconeixia la guarició inexplicable d'un infant italià de sis anys, Pietro Schiliro, de Monza, el qual patia una insuficiència pulmonar molt greu. Gràcies a la intercessió dels venerables Lluís i Cèlia, l'infant gaudeix de plena salut.

El procés de beatificació (i canonització) ve de lluny. La Santeta escriu en una carta a l'abbé Maurice Bellière (Carta 261): «Déu m'ha donat un pare i una mare més dignes del cel que de la terra». Teresa havia nascut «en una terra santa (Ms A 32r). Tenia la convicció que els seus pares estaven «cridats a ser sants»» (cf. Rm 1,7).

El pas dels anys i els esdeveniments posteriors, que van des de la canonització de santa Teresina (1925) pel papa Pius XI fins a la declaració de venerables de Lluís Martin i Cèlia Guérin al març de 1994, pel papa Joan Pau II, precipiten aquesta bona nova eclesial, fruit de l'Esperit, i també del clam popular que intueix la santedat de les persones: Lluís i Cèlia, dignes de veneració i també de rebre culte públic, tot demanant la seva intercessió benaurada.

Aquella família d'Alençon-Lisieux fou un bressol de vida i d'amor. I ara l'Església, tot reconeixent la santedat dels pares incomparables de cinc filles religioses, ens fa una crida a redescobrir el matrimoni com a sagrament obert a una plenitud espiritual, a esdevenir sants.

La marxa de Lisieux a Roma que va iniciar el cardenal Antoni Vico, avui està de retorn. Roma i el món sencer miraran cap a la tomba lluminosa que serva les restes de Lluís i Cèlia; ells vetllen amb una abraçada amorosa per les seves filles i d'una manera especial per la seva estimada santa Teresa de l'Infant Jesús.

Lluís Romagosa
Carmelita descalç

SANTORAL

12. ✠ Diumenge XXVIII durant l'any. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó. Ntra. Sra. del Remei; sant Seraff de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. Dilluns. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. Dimarts. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr. Sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. Dimecres. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515-Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. Dijous. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacone (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Comenges.

17. Divendres. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107). Sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. Dissabte. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

AGENDA

Missa baturra en honor de la Verge del Pilar a Sant Joan.—Diumenge 12 d'octubre, 11 del matí a l'església de Sant Joan, celebració de la Missa baturra en honor de la Verge del Pilar, amb ofrena de flors, presidida pel rector Mn. Joan Mora i cantada per l'Agrupació «Raíces de ZAHUTE» de la Casa d'Aragó de Lleida.

Missa a la Catedral en honor de la Patrona de la Guàrdia Civil.—Diumenge 12, a les 11.30 del matí, a la Catedral de Lleida, Missa en honor de la Verge del Pilar com a Patrona de la Guàrdia Civil, presidida pel bisbe Joan Piris i cantada pel «Coro del Centro Galego» de Lleida.

Festa Patronal a la parròquia del Pilar.—Diumenge 12, festa patronal a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida. Celebració de l'Eucaristia a les 10, 11 i 12 del matí i 7 de la tarda.

Rosari de l'Aurora i processó del Pilar a Rosselló.—Diumenge 12, festa de la Mare de Déu del Pilar a Rosselló. 7.30 del matí, Rosari de l'Aurora pels carrers del poble i Missa; 11.30, Processó amb els pans beneïts i Missa Major amb ofrena de flors presidida pel rector Mn. Carles Martí i cantada per la Coral «Flor d'Espigol».

Pregària per les vocacions a la catedral.—Diumenge 12, 6 tarda, a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, pregària per les vocacions.

Festa de Santa Teresa de Jesús a les Carmelites Descalces.—Dimecres 15, festa de la fundadora de les Carmelites Descalces al Monestir de la Caparrella. A les 8.30 del matí, Missa conventual amb veneració de la relíquia de santa Teresa, presidida per Mn. Joaquim Lax.

Eucaristia d'inici de curs a Santa Teresina.—Dimecres 15, 7.30 tarda al santuari-parròquia de Santa Teresina dels pares carmelites de Lleida, Eucaristia d'inici del curs pastoral dels moviments parroquials i commemoració de la festa de Santa Teresa de Jesús, presidida pel prior P. Josep Castellà i cantada pel la «Coral Flor» del Carmel.

Lliçó inaugural del Curs acadèmic de l'IREL.—Dimecres 15, 7.30 tarda a la sala d'actes de la Universitat de Lleida (Edifici Rectorat), «La justícia: imatge, sentit i fonament», a càrrec del Dr. Josep Ma Esquirol, professor de Filosofia de la Universitat de Barcelona.

Presentació Curs Agents de Pastoral.—Divendres 17, a les 8 de la tarda a l'IREL, Eucaristia d'inici del Curs d'Agents de Pastoral, presidida pel bisbe Joan Piris.

Inici del II Seminari d'Espiritualitat.—Dissabte 18, 10.30 del matí al santuari de Santa Teresina, inici del II Seminari d'Espiritualitat: «El Misteri: contemplació, assimilació, acció. Comentari a textos escollits de la germana Cristina Kaufmann», coordinat pel P. Josep Castellà.

Curs de la Bíblia a l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 18, 5 tarda a l'Acadèmia Mariana, Curs de la Bíblia dedicat a l'Evangeli de sant Marc, dirigit per Mn. Daniel Turmo.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

L'església de Sant Llorenç acull el funeral per Mn. Joan Salvadó, missioner a Cali

El bisbe Joan Piris presidí el matí del 23 de setembre, a l'església de Sant Llorenç de Lleida el funeral per Mn. Joan Salvadó Gomà, que va morir a Cali (Colòmbia) el 16 de setembre, als 79 anys d'edat i 51 de sacerdoci, després d'haver servit aquella diòcesi durant 43 anys.

Amb el Sr. Bisbe concelebraren l'Eucaristia, el vicari general Mn. Joan Ramon Ezquerria; el vicari de Pastoral, Mn. Josep A. Jove i el presbiterat diocesà. Assistiren els familiars més directes de Mn. Joan Salvadó, així com l'alcalde Àngel Ros, que va voler fer-se present en el record i homenatge a aquest missioner lleidatà.

El bisbe Piris en la seva homília agrai la presència de tants concelebrants, dient que era una mostra de germanor del clergat de Lleida, que plora la mort d'un company sacerdot, que havia fet opció pels pobres, lliurant-los-hi la seva vida.

Al finalitzar la celebració, com és costum es llegí la semblança de Mn. Joan Salvadó Gomà, que inicià el seu servei ministerial a Lleida com vicari a la parròquia de Santa Maria Magdalena i després com a rector a la parròquia de Sant Josep Obrer, del barri dels Magraners, d'on marxà cap a Cali (Colòmbia) l'any 1965 per unir-se a l'equip de mossens de Lleida que hi eren des de l'any 1961 (Mn. Sebastià Aldomà, Mn. Ramon Abella i Mn. Manel Coll) als que havien seguit Mn. Antoni Jové, Mn. Rufino Farràs, Mn. Bonaventura Pelegrí i Mn. Amadeu Carrera. Amb Mn. Salvadó viatjava també Mn. Joan Boldú. Més tard, s'agregà al grup Mn. Joan Miquel Martínez. La tasca missionera de Mn. Joan Salvadó a Cali, ha estat sempre la pastoral parroquial al servei dels més pobres i on tothom l'ha estimat.

En el seu poble natal Bell-lloc d'Urgell, on va nàixer el 13 de gener de 1929, se celebrà també un funeral el 27 de setembre i el diumenge 28 fou la parròquia de Sant Josep Obrer del barri dels Magraners de Lleida, on hi té un carrer dedicat, la que oferí l'Eucaristia per qui fou el seu rector durant sis anys.

Un minut de silenci i pregària per les víctimes del terrorisme al vestíbul del Palau Episcopal

Per iniciativa del bisbe Joan Piris, el vestíbul del Palau Episcopal de Lleida, degut a que en aquells moments plovia, va acollir a les 12 del migdia del 23 de setembre, a l'igual

que altres institucions, un minut de silenci en rebuig del terrorisme. Al finalitzar es resà un Parnostre per la darrera víctima i per la Pau. Van participar-hi el personal de la Cúria diocesana i molts mossens. El Sr. Bisbe va dir que cal valorar la vida i no jugar amb ella i menys per destruir-la.

Trobada d'inici de Curs de les Escoles Cristianes

El Col·legi Lestonnac va acollir el 9 de setembre, la Trobada d'Inici de curs dels titulars i professors de les Escoles Cristianes del bisbat de Lleida. S'inicià amb la benvinguda dels participants en les dependències del col·legi, per traslladar-se tot seguit a la parròquia de Sant Martí, on tingué lloc la celebració de l'Eucaristia que presidí el vicari de Pastoral Mn. Josep Antoni Jove. El consiliari de la delegació d'Ensenyament Mn. Lluís Sallán féu l'homília on destacà el paper de les escoles cristianes en la formació integral dels seus infants i joves. Posteriorment a la Sala d'Actes de la Universitat de Lleida tingué lloc una conferència a càrrec del professor i filòsof Cristòfol Trepal, amb el tema «Educar sense construir?». S'informà també de les novetats aplicades a les noves tecnologies a l'àrea de Llenguatge, de la immersió lingüística del català, de l'acollida d'immigrants a les escoles cristianes i el nou decret de Batxillerat. L'acte fou presidit pel rector de la UdL Joan Viñas; l'alcalde de Lleida Àngel Ros; l'adjunt del Departament d'Educació, Xavier Ara i pel jesuïta Ignasi Salat, en representació de les Escoles Cristianes.

L'IREL presenta el nou Curs acadèmic

El director de l'IREL Mn. Ramon Prat, acompanyat pel vicedirector Salvador Escudé i el coordinador general Carles Sió, van presentar el nou curs acadèmic de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, amb els diferents cicles de formació de diplomats i llicenciats, titulacions amb reconeixement civil i 150 alumnes que els cursen. Les classes del curs 2008-09, van començar el 22 d'octubre.

A l'IREL s'imparteixen els cursos de diplomatura i llicenciatura en Ciències Religioses, els cursos d'Agent de Pastoral dirigits a persones que estan ja al servei de les parròquies i que desitgen aprofundir en la seva formació teològica espiritual i pràctica; a més a més de moltes altres activitats de tipus acadèmic en col·laboració amb les delegacions diocesanes, com seminaris i cicles de conferències, en un profund diàleg entre la fe i la cultura.

Semblança de Mn. Joan Salvadó Gomà, escrita pels missioners lleidatans a Colòmbia

L'endemà de la Mare de Déu dels Dolors, Mn. Joan Salvadó deixava, als seus 79 anys, a la ciutat de Cali (Colòmbia), aquest món per anar cap a la casa del Pare.

Ell, que havia patit i sofert corporalment bastant en aquest any i que passà els darrers dies hospitalitzat i cuidat a la clínica Ntra. Sra. de los Remedios, reconeixia en les seves darreres hores l'atenció providencial divina al llarg de la

seva vida, tant a Lleida com a les terres colombianes.

Qui es va estrenar a la parròquia de St. Josep Obrer, barriada dels Magraners de Lleida, continuà molts anys al costat dels mestres d'obres tant a la zona rural de Dagua (entre Cali i Buenaventura) com al districte d'Aguablanca (zona d'invasió i deprimida) de la ciutat de Cali. Així ajudà a què molta gent tingués on celebrar i viure moments importants com a creients en els temples que ajudà a aixecar.

Després, i fins passats els seus 50 anys d'ordenació sacerdotal, fou rector a la tradicional i històrica parròquia de Sta. Rosa de Lima i a la de Sant Pascual Bailón, actualment també zones cèntriques però amb una població més aviat vinguda a menys.

Persona d'empenta, sempre amb ganes de que la Bona Nova arribés a més persones, va portar amb fe i bonhomia el sacerdoci, ben lluny de la seva terra natal, com el gra de blat que és colgat per donar fruit en abundància.

Descansi en Pau